

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

34C 86/2006 - 102

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Martinem Valehrachem v právní věci žalobce: Jan **K.**, bytem xxx, xxx, zast. advokátem: JUDr. Petr Vacek, se sídlem Praha 4, Pod rovinou 15, proti žalovanému: Jaromír **H.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zast. advokátkou: Mgr. Lenka Radoňová, se sídlem Praha 5, Noutonická 520/23, o „**nakládání s autorskými právy**“ a zaplacení 200.000,- Kč s přísl.,

t a k t o :

I. Žaloba, aby bylo určeno, že žalovaný není oprávněn dále nakládat s dílem xxx se **z a m í t á .**

II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci částku 200.000,- Kč s 9 % úrokem z prodlení ročně od 3.7.2006 do 31.12.2006; s 9,5 % úrokem z prodlení ročně od 1.1.2007 do 30.6.2007; s 9,75 % úrokem z prodlení ročně od 1.7.2007 do 31.12.2007; s 10,5 % úrokem z prodlení ročně od 1.1.2008 do 30.6.2008; s 10,75 % úrokem z prodlení ročně od 1.7.2008 do 31.12.2008 a dále spolu s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni každého kalendářního pololetí, v němž bude prodlení trvat zvýšené o 7 % a to až do úplného zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Oba žalobci jsou povinni zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze na náhradě nákladů řízení do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku polovinu těchto nákladů, jejichž výše bude stanovena samostatným usnesením.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu, který svým obsahem byla ochranou autorských práv žalobce a žalobou na zaplacení bezdůvodného obohacení. Z žaloby vyplývalo, že žalobce je autorem skladby xxx, kterou zkomponoval v roce xxx s tím, že je autorem hudební i textové části, autorství ohlásil OSA, skladba byla provozována na veřejnosti prostřednictvím rozhlasových stanic a na CD, mimo jiné s názvem J. K., které bylo vydáno v roce xxx, sporná skladba byla ústřední skladbou uvedeného CD, na jejím základě byla koncipovaná reklamní kampaň, vyhotoven klip, byla často prezentována na veřejnosti, v rozhlase i televizi. Žalovaný je autorem hudební části skladby xxx, která byla vydána na CD s názvem xxx v roce xxx. Autorem textu této skladby je pan K. M. Mezi účastníky vznikl spor ohledně autorství hudební části skladby - refrénu. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný užil bez jeho souhlasu část skladby xxx při komponování jeho skladby xxx, což žalovaný popírá. Žalobce se proto obrátil na OSA s žádostí o posouzení, věc byla opakovaně posuzována stanovisky panů P., H. a M. a všichni dospěli k shodnému závěru, že refrén skladby xxx je takřka totožný s refrémem skladby xxx. Navrhovali věc řešit smírnou cestou s tím, že odměny za užití skladby se rozdělí rovným dílem, což žalobce odmítl. Přes snahu OSA (organizace, která oba účastníky zastupuje – komise pro otázky tvorby) k dohodě nedošlo, proto žalobce podal žalobu k soudu. Žalobci je známo, že skladba byla opakovaně šířena na CD, v rozhlase, televizi, použita v reklamách, nebyl proto schopen určit přesně částku, kterou by měl žalovat, žádal proto, aby se soud dotázal OSA.

Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout s odůvodněním, že nárok zcela neuznává, protože komponoval sporné dílo společně s autorem textu s K. M. a zpěvačkou A. S. Tvrdil, že se neinspiroval žádným dříve zveřejněným hudebním dílem s textem, či bez textu, tvrdil, že hudební dílo žalobce xxx mu při vlastní tvorbě nebylo známo. CD s jeho dílem bylo vydáno vydavatelstvím Sony/Music Bonton, s.r.o. Celý nosič byl předložen řediteli společnosti Ing. K. ke schválení, žalovaný nebyl vyzván k změně díla z důvodu podobnosti s jiným zveřejněným dílem. Žalobce nesouhlasil se závěrem komise pro otázky tvorby OSA, její původní stanovisko bylo vydáno bez slyšení účastníků, na následném jednání již názor nebyl jednotný a proto byli oba účastníci odkázáni na příslušný soud. Žalobce má zato, že nezasáhl do práv žalobce, poukázal též na skutečnost, že žalobce se svých práv domáhal po uplynutí 4 let, kdy OSA i díky nečinnosti žalobce zrušila původní blokaci výnosů žalovaného ze sporného díla. Žalovaný má zato, že žalobce se snaží cíleně využít jisté podobnosti, nikoliv zaměnitelnosti, motivů sporných děl a úspěchu hudební skupiny S. L. v souvislosti s vydáním nových CD této skupiny a žalovaného po dlouhé umělecké pauze. Žalovaný též zdůraznil, že hudební dílo s textem xxx bylo Akademií populární hudby v rámci xxxtého ročníku výročních cen xxx xxx nominováno na skladbu roku a že skupina S. L. získala ocenění xxx a xxx.

Soud provedl důkaz dopisem předsedy komise tvorby V. P. z 11. listopadu xxx, dopisem Mgr. A. P., jednatele firmy Popron Music, s.r.o. z 20. 12. xxx, dopisem žalobcem z 3. 1. xxx, vyjádřením J. H., hudebního skladatele, člena komise tvorby OSA z 9. 8. xxx s přílohou, vyjádřením L. M., hudebního skladatele a člena komise pro otázky tvorby OSA z 1. 9. xxx, kopiemi obalů CD s názvem J. K. a CD S. L. s názvem xxx, dopisem OSA z 18. 8. xxx, kopiemi ohlášek obou sporných děl, datované 21. 3. xxx, resp. 16. 9. xxx, dopisem OSA z 12. 9. xxx s přehledem vyplacených částek žalovanému, přílohami žalovaného – notový záznam obou sporných písní, materiálem, označeným jako Skladebně – technický rozbor hudebních děl xxx a xxx, jehož autorem je žalovaný, kopiemi článků „xxx!“ z časopisu xxx č. xxx, dopisy žalovaného z 3. 1. xxx, dopisem S. Ch. z odboru dokumentace OSA z 19. 12. xxx, dopisem Mgr. A. P., jednatele Popron Music, s.r.o. z 20. 12. xxx, dopisy V. P. z komise tvorby OSA z 6. 1. a 3. 3. xxx, dopisem žalobce z 3. 3. xxx, dopisem Mgr. B. z odboru dokumentace OSA z 24. 8. xxx, dopisem JUDr. N. z odboru dokumentace OSA z 10. 3. xxx, dopisem téže z 16. 11. xxx, kopiemi článků xxx, tvrdí S. L. z xxx, xxx, článkem ze xxx s titulkem S. L. „ukradli“ písničku J. K.?, J. K. : xxx!, pravděpodobně z prosince xxx, J. K.: xxx, xxx, autora R. R., neznámého data s internetovou diskuzí k článku, prohlášením skupiny S. L. z xxx, článkem S. L.: xxx, pravděpodobně z října xxx, internetovými diskuzemi k spornému problému z let xxx – xxx, článkem z xxx xxx s titulkem Zpěvák K. se pře se S. o písničku z xxx, vzkazem časopisu xxx z xxx, byl proveden důkaz přehráním CD, které založil žalobce a dle potisku vytvořila OSA s oběma spornými písničkami, přehrán videozáznam s reklamami s písničkou xxx, výslechem svědka Ing. Z. K., ředitele firmy Sony BMG Music, která vydala CD skupiny S. L. se sporným dílem, svědkyně A. S. (umělecké jméno A. S.), která se jako vokalistka podílela na natočení skladby xxx, dopisem OSA z xxx, znaleckým posudkem Janáčkovy akademie múzických umění – hudební fakulty, výslechem svědků prof. M. Z., profesora na HAMU a Pražské konzervatoři, který měl s žalovaným konzultovat jím vypracovaný posudek, K. M. ze skupiny S. L., který je autorem textové části skladby xxx, částí rozsudku Okresního soudu xxx ve věci ..., xxx a dalším z xxx, resp. xxx, výstupem z internetového slovníku s výkladem termínu xxx. Pokud žalobce navrhoval provést důkaz notací skladby české skupinu R. H., která má provozovat skladbu typu xxx, aby byla dotázána OSA k tomu, v jakém rozsahu byla nahrána skladba žalobce v období let xxx – xxx a zda byla vydána na CD v roce xxx, avšak na vystoupeních prezentována dříve a pokud byl navrhován důkaz znaleckým posudkem, který by srovnal náš spor a spor v USA, resp., aby bylo vyčkáno skončení blíže nespecifikovaného sporu v Německu, soud tyto důkazy považoval za nadbytečné s ohledem na předmět sporu a právní úpravy a dosud provedené důkazy.

Výše uvedenými důkazy má soud osvědčeno, případně je mezi účastníky nesporné, že oba účastníci řízení jsou v České republice známí hudebníci, skladatelé populární hudby, že žalobce je autorem skladby xxx, a to jak hudební, tak textové části, vytvořil ji v roce xxx, v roce xxx publikoval na CD, v březnu xxx vyplnil tzv. ohlášku Ochrannému svazu autorskému pro práva k dílům hudebním. Žalovaný, jako člen hudební skupiny S. L., vytvořil skladbu xxx, která byla publikována na CD s názvem xxx v roce xxx, ohláška byla doručena OSA xxx. Autorem textové části je další člen skupiny S. L. K. M. Mezi účastníky vznikl spor, žalobce má zato, že žalovaný užil v takřka totožné podobě refrén. Žalobce se pokusil problém řešit v rámci OSA, tedy organizace, která oba žalobce zastupuje jako autory hudebním děl. OSA se záležitostmi zabývala, zejména její komise pro otázky tvorby a konstatovali, že refrény obou skladeb jsou totožné (předseda komise tvorby P.), že obě skladby jsou v taktech 1 – 15 totožné, a proto se oba refrény jeví jako velmi podobné (J. H.), resp., že výrazný melodický prvek, který osciluje mezi stupni 6., 5., 6., 8. a 2. tóniny je shodný jak ve skladbě žalobce, tak žalovaného (M.), proto bylo žalovanému doporučeno změnit ohlášky a rozdělit na polovinu odměny za užití skladby xxx pro žalobce a žalovaného. V rámci OSA k dohodě nedošlo, proto

OSA opakovaně blokovala vyplácení honorářů za xxx do skončení sporu. Spor mezi účastníky byl relativně rozsáhle medializován, obsah medializace však pro posouzení sporu není podstatný. Pokud byl vyslechnut svědek K., soud z jeho výslechu zjistil pouze to, že jako ředitele firmy, která vydává CD skupiny S. L. ho v zásadě zajímá, jaká bude prodejnost desky, zda neobsahuje vulgární texty. Firma nezjistila, že by byl použitý český text na cizí píseň, že by publikované písně byly shodné, nebo podobné s jinými. Pokud se na nahrávání sporné písně žalovaného podílela zpěvačka A. S. (S.), uvedla, že píseň žalobce xxx znala, neví však, zda ji znali členové skupiny S. L., nebo žalovaný. Svědkyni ani nikoho z členů skupiny nemělo napadnout, že by písně, nebo jeho části byly stejné, nebo podobné. Podoba písně se tvořila ve studiu. Pokud byl slyšen svědek K. M., člen skupiny S. L., tento uvedl, že s žalovaným již skupina 3 nebo 4 roky nespolečně pracuje, spolupráce byla ukončena žalovaným z osobních důvodů, svědek nevěděl, zda žalovaný slyšel skladbu žalobce před napsáním hudby k xxx. Svědek potvrdil, že autorem hudby k písni xxx má být žalovaný, autorem textu svědek. Svědek nevěděl o tom, že by žalovaný konzultoval sporné skladby se svědkem Z. Píseň vznikala tak, že svědek dostal základ hudby a on na ní napsal text. V době, kdy skladba vznikala, svědek nepoužíval noty, vycházel, nikoliv z notového, ale zvukového záznamu. O sporu mezi účastníky řízení se svědek dozvěděl z médií. Záležitost ve skupině probírali a dospěli k závěru, že nelze žalovaného podezírat z plagiátorství, protože dílo žalobce neznal. Výsledkem svědka prof. M. Z. bylo zjištěno, že se s žalovaným zná jako bývalým studentem. Uvedl, že byl konzultován v souvislosti se sporem, nebyl však schopen uvést konkrétní časové ani věcné souvislosti, vyloučil, že by byl tvůrcem materiálu – Skladebně technický rozbor xxx a xxx, že by ho sepisoval. Uvedl však, že závěr – porovnání obou skladeb jsou v podstatě jeho slova. Ze souvislosti vyplynulo, že se jedná o materiál, který vypracoval žalovaný a který kopíruje jeho profesní stanovisko. Z dopisu OSA bylo zjištěno, že žalovanému bylo za užití skladby xxx od xxx dosud vyplaceno 118.401,-Kč a navíc dále je blokováno 150.114,-Kč (k červenci xxx). Pokud byl vypracován znalecký posudek znaleckým ústavem Janáčkovou akademií Muzických umění Hudební fakultou, pověřen byl MgA. J. Š. PhD. z Katedry skladby a dirigování JAMU. Součástí posudku byl exkurz do vzniku pop music, což je zkratka populární hudba, která ve skutečnosti znamená lidovou hudbu, z které pop music vznikla. Zkonstatoval, že původní lidová tvorba byla výsledkem a vlastně jediným ventilem emocionálního přetlaku, pro současnou pop music je hlavní motivací finanční zisk, potvrzením tohoto názoru i tento soudní spor. Znalec potvrdil, že existuje určitý obecný rezervoár hudebních nápadů, který má zdroj v lidové hudbě, který je využíván v populární hudbě. Zkonstatoval, že ani jeden z autorů nepřinesl nic nového, protože v obou případech se jedná o jednoduchou kompozici a z hlediska hudebního ji nelze považovat za autorství a zkonstatoval, že v současné době lze jen těžko vytvořit zcela nové originální dílo. Pokud předmětem sporu je refrén obou písní, znalec zkonstatoval, že refrén žalobce má 18 taktů, žalovaného 16 taktů, těchto 16 taktů vykazuje určité shody, když po formální stránce převažují shody, resp. vysoká míra podobnosti, zde se shoduje s panem H. z OSA a odkazuje na tabulku ve znaleckém posudku (č.l.58 spisu). Zkonstatoval však, že po zvukové stránce vyznívají skladby odlišně, což je dáno individuálním stylem interpretů. Dotyčných 16 taktů má v obou případech stejné harmonické schéma, založené na pravidelném střídání pouhých dvou akordů (T a S). Skládá se ze čtyř opakujících se čtyřtaktí. První tři takty každého čtyřtaktí vykazují prakticky shodný melodický obrys, čtvrtý takt se liší. H. melodie tedy představuje jakýsi neúplný „obtisk“ K. refrénu, který obsahuje více not a pokračuje ještě dvoutaktovým dovětkem (codettou). V obou případech má znalec zato, že autorský vklad autorů, zejména v případě sporného místa, je dosti malý. Objektivně je možno říci, že považovat kteroukoliv ze skladeb za „původní samostatně vytvořený umělecký projev“, lze jen s velikou nadsázkou. Soud provedl důkaz při jednání přehráním celých sporných písní a záznamy s reklamou, kde byla použita píseň žalovaného. Pokud byl proveden důkaz

rozhodnutím Okresního soudu v xxx, ve sporu o autorská práva písní složené R. M. xxx, jejímž plagiátem měla být píseň G. H. xxx, kde soud dospěl k závěru, že došlo k užití dříve existující písně, že G. H. dříve existující píseň znal a použil jí do písně svojí, když soud zkonstatoval, že neuvěřil tomu, že by tak G. H. učinil záměrně, nic to však nemění na skutečnosti, že došlo k porušení autorského práva.

Dle § 2 odst. 1 autorského zákona č. 35/1965 Sb., předmětem autorského práva jsou m.j. umělecká díla, která jsou výsledkem tvůrčí činnosti autora, zejména díla...hudební...

Dle § 2 odst. 1 a 3 autorského zákona č. 121/2002 Sb. (dále AZ), předmětem autorského díla je dílo literární a jiné dílo umělecké a vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě, včetně podoby elektronické, trvale, nebo dočasně, bez ohledu na jeho obsah, účel, nebo význam (dále jen dílo). Dílem je zejména dílo slovesné, vyjádřené řečí, nebo písmem dílo hudební...

Právo autorské se vztahuje na dílo dokončené, jeho jednotlivé vývojové fáze a části, včetně názvu a jmen postav, pokud splňují podmínky podle odst. 1, nebo podle odst. 2, jde-li o předměty práva autorského, v něm uvedené.

Dle § 3 písm. b) AZ ochrana podle práva autorského se nevztahuje na výtvořiny tradiční lidové kultury, není-li pravé jméno autora obecně známo a nejde-li o dílo anonymní a nebo dílo pseudonymní; užití takové dílo lze jen způsobem nesnižujícím jeho hodnotu.

Dle § 11 odst. 3 AZ autor má právo na nedotknutelnost svého díla, zejména právo udělit svolení k jakékoliv změně, nebo jinému zásahu do svého díla, nestanoví-li tento zákon jinak. Je-li dílo užíváno jinou osobou, nesmí se tak dít způsobem snižujícím hodnotu díla. Autor má právo na dohled nad plněním této povinnosti jinou osobou (autorský dohled), nevyplývá-li z povahy díla, nebo jeho užití jinak, a nebo nelze-li používateli spravedlivě požadovat, aby autorovi výkon práva na autorský dohled, umožnil.

Dle § 40 odst. 1 písm. b) autorského zákona, autor, do jehož práva bylo práva bylo neoprávněně zasaženo, nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, se může domáhat zejména zákazu ohrožení svého práva, včetně hrozícího opakování, nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu, nebo vývozu originálu, nebo rozmnoženin, či napodobení díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti, jakož i neoprávněné propagace, včetně inzercí a jiné reklamy; d) odstranění následků zásahu do práva zejména 1. stažením neoprávněně zhotovené rozmnoženin, či napodobeniny díla, nebo zařízení výrobku, nebo součástky, podle § 43 odst. 2 z obchodování, nebo jiného užití.

Dle § 40 odst. 4 AZ právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních předpisů zůstává nedotčeno; místo ušlého zisku může se autor domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení, vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládá s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

Dle § 451 odst. 1 a 2 obč.zák., kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat.

Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu. Plnění z neplatného právního úkonu, nebo plnění správního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Soud zhodnotil provedené důkazy, každý zvlášť a všechny ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že žaloba byla podána co do základu po právu, protože bylo osvědčeno, že žalobce je autorem hudební i textové složky písně xxx, která byla vytvořena zhruba 10 let předtím, než měl žalovaný vytvořit hudební složku písně xxx. Soud konstatuje, že po mnoha desítkách posleších sporných písní, resp. jejich refrénu, dospěl k závěru, shodně se znaleckým posudkem JAMU a členy komise tvorby OSA, že obě skladby jsou ve sporném refrénu totožné, resp. vysoce podobné, když odlišnost je dána interpretací, došlo tedy k protiprávnímu zásahu do části autorského díla žalobce, došlo k užití díla bez licence a nelze konstatovat, že by se jednalo o užití výtvaru tradiční lidové kultury, byť z ní, jak vyplývá ze znaleckého posudku, oba účastníci, stejně jako téměř 100% většina všech ostatních autorů, vycházeli. Soud konstatuje, že neuvěřil tomu, že by žalovaný nikdy, za dobu existence díla žalobce, toto dílo neslyšel, protože soudu je známo, že dílo žalobce bylo v době vzniku i v době následující velmi populární, bylo hráno prakticky na všech rozhlasových českých stanicích, dle odhadu soudu se muselo jednat o desítky, možná stovky prezentací denně, když i v době publikace díla žalovaného se jednalo o relativně často hrané dílo. Za této situace soud považuje tvrzení žalovaného, že dílo nikdo neslyšel za nepravdivé, soud má zato, že žalovaný dílo neužil s vědomím, že užívá cizí dílo, ale bylo tomu tak obdobně, jako v případě sporu v USA, že motiv této písně, její refrén měl v hlavě, při své tvorbě ho považoval za jedinečný výsledek své tvůrčí činnosti, avšak za situace, kdy tady existovala píseň žalobce dříve, je toto nutno považovat za protiprávní zásah do autorského práva žalobce, do práva na nedotknutelnost díla, do práva žalobce udělit souhlas k jejímu užití. Přes výše uvedené, kdy soud dospěl k závěru, že došlo k protiprávnímu zásahu do autorského práva žalobce, nemohl vyhovět žalobě tak, jako o ní bylo rozhodnuto pod bodem I. rozsudku, a to proto, jak již bylo shora uvedeno, žalovaný je autorem jen hudební složky písně xxx, nikoliv její textové části. Autor textové části K. M. není účastníkem tohoto sporu, a nelze proto zakázat užívat toto dílo zcela, protože nelze v rámci řízení v zásadě zasahovat do práv někoho, kdo není účastníkem řízení, tak jako v tomto případě. Za situace, kdy žalobce nevymezil přesně to, co může být předmětem sporu mezi účastníky, nezbylo soudu, než žalobu pod bodem I. zamítnout, protože tímto by bylo zasaženo i do práv autora textu, aniž by měl procesní možnost se proti tomuto bránit. Vyhovět v této části žaloby by bylo možné pouze v případě, kdyby petit byl vymezen tak, že by se výrok týkal pouze hudební části díla xxx.

Nad rámec odůvodnění rozsudku soud konstatuje, že po vyhlášení rozsudku v rámci komentování rozsudku na televizních stanicích, měl soud možnost poprvé slyšet sporné refrény puštěné za sebou, bez ostatních částí sporných písní a tento poslech soud utvrdil ve správnosti rozhodnutí, protože oba refrény skutečně znějí prakticky shodně a rozdíly jsou pouze v interpretaci.

Soud vyhověl žalobě na přiznání částky 200.000,- Kč, jako bezdůvodného obohacení, které vzniklo žalobci užitím sporného díla, protože žalovanému v souvislosti se zneužitím díla žalobce byla vyplacena, resp. je v jeho prospěch blokována, celkem částka 268.515,-Kč, z čehož by, vzhledem k míře zneužití autorských práv, měla náležet polovina žalobci. Vzhledem k tomu, že bezdůvodné obohacení, které by měl žalovaný vydat může být

dvojnásobkem této částky, žalovaná částka však tuto sumu nedosahuje, soud proto žalobě vyhověl zcela. Vzhledem k tomu, že žalovaný se dostal do prodlení, nejpozději s okamžikem podání žaloby, kdy byl vyzván k vydání bezdůvodného obohacení, soud přiznal spornou částku i s příslušenstvím, které bylo stanoveno v souladu s § 1 nařízení vlády č. 163/2005 Sb. jako dvojnásobek diskontní sazby stanovené ČNB, zvýšené o 7%.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky je v souladu s ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., protože oba účastníci měli ve věci úspěch jen částečný.

Výrok o náhradě nákladů státu je v souladu s ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. Soud rozhodl, že každý z účastníků je povinen zaplatit polovinu nákladů, které státu vznikly, s ohledem na částečný úspěch účastníků ve věci. Výše bude stanovena samostatným usnesením poté, kdy nabude právní moci rozhodnutí o odměně JAMU, jejíž výše byla stanovena samostatným usnesením, které však dosud nenabylo právní moci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, ve trojím vyhotovení.

Nebude-li dle rozsudku plněno řádně a včas je rozsudek titulem pro výkon rozhodnutí soudem.

V Praze dne 25. listopadu 2008

JUDr. Martin **V a l e h r a c h**, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení: Jiranová

